

The Holy See

Papin nagovor uz molitvu Anđeo Gospodnji *Nedjelja, 27. studeni 2016.* [\[Multimedia\]](#)

Ne dopustimo da materijalne stvari upravljaju nama

Draga braćo i sestre, dobar dan!

Danas u Crkvi započinje nova liturgijska godina, odnosno novi hod vjere Božjeg naroda. Tekst Evanđelja (usp. Mt 24, 37-44) uvodi nas u jednu od najupečatljivijih tema došašća: Gospodinov pohod ljudskom rodu. Prvi pohod – kao što svi znamo – zbio se s utjelovljenjem, Isusovim rođenjem u betlehemske špilji. Drugi pohod se odvija u sadašnjosti: Gospodin nas neprestano pohodi, svakodnevno, hodi uz nas i tješi nas svojom prisutnošću. Konačno, bit će i treći, posljednji pohod, koji ispovijedamo kada molimo Vjeronanje: "I opet će doći u slavi suditi žive i mrtve". Gospodin nam danas govori o tom pohodu, koji će se dogoditi na kraju vremena, i govori nam kamo vodi taj naš hod.

Božja riječ ističe kontrast između ustaljenog tijeka stvari, svakodnevne kolotečine, i iznenadnog Gospodinova dolaska. Isus kaže: "Kao što su u dane one – prije potopa – jeli i pili, ženili se i udavali do dana kad Noa uđe u korabljicu i ništa nisu ni slutili dok ne dođe potop i sve odnese" (Mt 24, 38-39), tako kaže Isus. Ostajemo upravo potreseni kad razmišljamo o satima koji prethode velikoj nesreći: svi su spokojni, rade uobičajene poslove ne shvaćajući da će im se uskoro život stubokom promijeniti.

Evanđelje nas zasigurno ne želi uplašiti, već želi otvoriti naš obzor za drugu dimenziju, onu veću, koja s jedne strane relativizira stvari iz svakodnevice, a u isto vrijeme ih čini presudnima, dragocjenima. Odnos s Bogom-koji-nas-dolazi pohoditi daje svakoj gesti, svakoj stvari drukčije svjetlo, težinu, simboličku vrijednost.

Iz te perspektive proizlazi također poziv na trijeznost, ne da nama upravljaju stvari ovoga svijeta, već da mi upravljamo njima. Ako, naprotiv, dopustimo da nas one uvjetuju i nadvladaju nećemo moći uočiti postojanje nečega mnogo važnijeg, a to je naš konačni susret s Gospodinom: a to je važno. To, taj susret. A ono svakodnevno mora imati taj obzor, mora biti usmjereno prema tom

obzoru. Prema tom susretu s Gospodinom koji dolazi radi nas. U tome času, kao što se kaže u Evanđelju, "dvojica će... biti u polju: jedan će se uzeti, a drugi ostaviti" (r. 40). To je poziv na budnost, jer, budući da ne znamo kada će on doći, trebamo uvijek biti spremni za polazak.

U ovom vremenu došašća, pozvani smo proširiti obzor našeg srca, dopustiti da nas iznenadi život koji se svakodnevno predstavlja sa svojim novostima. Da bismo to učinili trebamo naučiti ne ovisiti o našim sigurnostima, našim utvrđenim shemama, jer Gospodin dolazi u čas kada ga ne očekujemo. Dolazi kako bi nas uveo u ljepšu i veću dimenziju.

Neka nam Majka Božja, Djevica došašća, pomogne da se ne smatramo gospodarima svoga života, da se ne odupiremo kad Gospodin dođe promijeniti ga, već da budemo spremni pustiti da nas pohodi on, očekivani i mili gost premda remeti naše planove.

Nakon Angelusa

Draga braćo i sestre,

želim zajamčiti svoju molitvu za stanovništva Srednje Amerike, posebice Kostarike i Nikaragve, pogođene uraganom. Ova potonja je usto prije nekoliko dana pogođena i snažnim potresom. Molim također za stanovništvo Sjeverne Italije, koje trpi zbog poplava.

[...]

Svima želim ugodnu nedjelju i dobar advent kako biste susreli Gospodina. Neka to bude vrijeme nade! Ići ususret Gospodinu koji nama ide ususret. Istinska nada, utemeljena na vjernosti Bogu i našoj odgovornosti. I molim vas, ne zaboravite moliti za mene. Dobar tek i do viđenja!